XAVIER GÓMEZ

baria el personatge. Imagina't si anava equivocada. Aquesta novel·la va sorgir de les ganes de parlar del divorci. El vaig escriure el 1989. Jo m'havia separat (que no divorciat perquè llavors no existia la llei del Divorci) el 77, i tenia ganes de traslladar aquest tema, que en aquell temps ja començava a ser una miqueta més habitual que quan jo em vaig separar.

Però planteja un divorci atípic: és la mare la que marxa de casa.
Ho vaig fer perquè ningú no va entendre la meva separació. Vaig comprovar que tot era molt més complicat si eres home que dona i que ningú no podia entendre que poguessis deixar els fills un cap de setmana amb el teu ex. La gent t'ho retreia i acabava pesant molt. Per això vaig fer en el llibre aquesta inversió de papers, perquè em semblava que era bo començar a donar models diferents als que hi havia.

I del divorci va passar al feminisme.
Jo volia fer un llibre sobre feminisme per a gent jove i vaig començar a escriure des de la meva veu. Quan ja tenia 20 pàgines, vaig pensar: quin rotllo que els estàs clavant a aquestes criatures. A casa reien perquè deien: un llibre que no és ben bé una novel·la i que a sobre parla de feminisme no se'l llegirà ningú. Però jo tenia moltes ganes de dir-los als joves per què és important ser feminista. Quan vaig veure que el que estava escrivint era inaguantable, que era jo fent un sermonet, vaig decidir agafar la Carlota com a veu narradora. A través de l'àvia que li diu: nena, tu mira bé, perquè dius que això del feminisme està passat de moda, però posa't les ulleres liles i mira les situacions. I aleshores és la Carlota la que s'engresca a escriure un llibre on denuncia coses de cada dia que posen en evidència aquesta discriminació cap a les dones. Es va fer una primera tirada de 10.000 exemplars i es van esgotar en sis mesos. Eren uns altres temps. Tot això em va portar a escriure altres diaris de la Carlota. El groc sobre drogues, el vermell sobre sexualitat, el taronja sobre immigració, el blau sobre violència i l'assetjament...

Catalunya convidada d'honor a Bolonya. Què li sembla?
Em sembla molt bé, però a molts escriptors i il·lustradors ens hauria agradat que l'organització i selecció de representants s'hagués fet de manera més col·laborativa. |

narradors

SÒNIA HERNÁNDEZ
La literatura infantil i juvenil té una llarga tradició en les lletres catalanes i, el que és millor encara, un bon recanvi generacional amb nous autors i autores capaces d'acostar-se a aquest públic lector des del realisme, la fantasia o l'humor. Hem seleccionat aquí vuit autors imprescindibles, vagin o no a la convocatòria de Bolonya.

MAITE CARRANZA
Una de les autores (Barcelona, 1958) de més presència a les lectures de les biblioteques públiques, en consonància amb el munt de premis que ha rebut –inclòs el Nacional– des que va publicar el seu primer títol fa més de trenta anys, amb incursions en la literatura per a adults i guions de cinema. Guanyadora la tardor passada del premi Vaixell de Vapor amb la novel·la *La pel·lícula de la vida*, té en el seu historial l'exitosa *La guerra de les bruixes*.

ROSER VILALLONGA

LAURA GALLEGO
Torna a ser novetat amb dos títols: *Quan em puguis veure*, novel·la d'intriga juvenil en un entorn urbà; i el relat *La guineu i la bèstia*, inclòs al llibre *Per una rosa*, que firma amb Javier Ruescas i Benito Taibo. Gallego (Quart de Poblet, València, 1977) és una de les autores més seguides dels últims anys, sobretot per la seva sèrie *Memòries d'Idhun*. Grafòmana des dels onze anys, difon la seva passió per la literatura fantàstica.

EMILIA GUTIÉRREZ

ANTONIO ITURBE
Les aventures de l'inspector Sito i Mai Tinc-Por superen la dotzena de títols. Amb la sèrie *La Isla de Susú* ha repetit l'èxit, basat en la ironia i despreocupació a l'hora de tractar les situacions extraordinàries que viuen els seus personatges. La fascinació d'Iturbe (Saragossa, 1967), col·laborador d'aquest suplement, per la literatura juvenil també és present en el seu recent *A cielo abierto*, entorn del creador d'*El petit príncep* (Premi Biblioteca Breve).

INMA SAINZ DE BARANDA

PEP MOLIST
Bibliotecari, crític literari i autor, Molist (Manlleu, 1965) ha investigat la importància de les biblioteques com a agents actius en la creació i el desenvolupament de lectors infantils. La vaca Plis Plau ha protagonitzat una llarga sèrie de títols en una trajectòria que inclou més de 60 publicacions, diversos premis i adaptacions de clàssics. La simbologia de Sant Jordi està present amb freqüència en els seus títols, com a *La Jordina i el drac Parrac*.